Ústav autorského práva, práv průmyslových a práva soutěžního
PRÁVNICKÉ FAKULTY UNIVERZITY KARLOVY

116 40 Praha 1, nám. Curieových 7, telefon 21 005 111

Institute of Copyright,
Industrial Property Rights
and Competition Law
of the Law Faculty
of Charles University

Institut für Urheberrecht
gewerbliche Schutzrechte
und Wettbewerbsrecht
der Karls-Universität

Věc: Oponentský posudek diplomové práce 8.března 2014
Romana Machačka o názvu „Patentovatelnost
biotechnologických vynálezů podle Evropské patentové úmluvy."

Oponent: JUDr.Michal Růžička, CSc.

Patentové právo tradičně zahrnováno do práv průmyslových je zajisté novodobým normativním jevem z konce 19.století. Jestliže má přece jen už nějakou historii pak ochrana biotechnologických vynálezů je podstatně mladšího data. Ostatně se valně neslučovala s původní kontinentální doktrínou, že patenty lze udělit toliko a výlučně na jedinečné vyřešení **technického problému** dosažené **technickými prostředky.** V české nauce o ochraně kreativity byl protagonistou takového pojetí např. Bačkovský, ale do značné míry i Knap. Z tohoto pohledu se téma posuzované práce jeví jako avantgardní, ale ve skutečnosti tomu tak není. Ochrana biotechnologických vynálezů je dnes nedílnou a dokonce nosnou součástí patentového práva, je jí věnovaná pozornost jak ze strany odborné praxe patentových inženýrů tak i ze strany právní vědy. Nicméně autorův povzdech v úvodu práce (str.6) nad absencí bližšího zpracování tématu v české právní doktríně je oprávněný a o to více je jeho počin sympatický.

Oponovaná práce ve své osnově působí sevřeným dojmem, do jaké míry nese pečeť akademického školitele mi není známo, ale příliš bych tomu nevěřil. Autor totiž na mnoha místech prokazuje, že je vzdálen tuzemským autoritám a prameny ke svému bádání hledá jinde. Ostatně odtud i intelektuální pojetí práce, nikoliv praxe zdejšího sdělovacího místa (Úřad průmyslového vlastnictví ČR), ale Evropský patentový úřad. Také kritická poznámka autora o nešťastné (české) transpozici evropské Směrnice z r. 1998 o právní ochraně biotechnologických vynálezů je oprávněná a o něčem vypovídá. Těžiště oponované práce je ovšem v rozboru jednotlivých podmínek zápisné způsobilosti (podmínek patentovatelnosti) biotechnologických vynálezů, tj. při posuzování jejich novosti, nezřejmosti

a průmyslové využitelnosti. A pak samozřejmě výluky z patentovatelnosti z důvodů rozporu s morálkou a veřejným zájmem jednak ve vztahu k lidským bytostem, ale i ve vztahu ke zvířatům a rostlinám. Všude se autor pohybuje jakoby v terénu, který důvěrně zná, nebojí se kritického pohledu, analýza jednotlivých problémů je dostatečně hluboká, aniž by zabředávala do puntičkářských podrobností.

Ani formální stránce oponované práce nelze nic vytknout. Shromáždění relevantní literatury je na tuzemské poměry representativní, návaznost kapitol logická, jazyková a stylistická úroveň oponované práce snese přísná měřítka.

Ze všech těchto důvodů doporučuji práci k obhajobě.

JUDr. Michal Růžička, CSc.